

№ К-2003/336

Монгол Улсын Гадаад хэргийн яам Украин Улсын Гадаад хэргийн яаманд гүн хүндэтгэлээ илэрхийлэхийн ялдамд 2002 оны 7 дугаар сарын 1-ний өдөр Киев хотноо гарын үсэг зурсан "Монгол Улсын Засгийн газар, Украин Улсын Сайд нарын Танхимын хоорондын Орлого ба хөрөнгийн татварыг давхардуулж ногдуулахгүй байх, татвар төлөхөөс зайлсхийх явдлаас урьдчилан сэргийлэх тухай Хэлэлцээр"-ийг Монгол Улсын Их Хурал 2002 оны 10 дугаар сарын 31-ний өдөр соёрхон баталсныг үүгээр мэдэгдэх завшаан тохиолдов.

Энэхүү завшааныг ашиглан Монгол Улсын Гадаад хэргийн яам Украин Улсын Гадаад хэргийн яаманд гүн хүндэтгэлээ дахин илэрхийлж байна.

Улаанбаатар хот,
2003 оны 3 дугаар
сарын "24" өдөр

УКРАИН УЛСЫН
ГАДААД ХЭРГИЙН ЯАМАНД

Киев хот

083424

**ОРЛОГО БА ХӨРӨНГИЙН ТАТВАРЫГ ДАВХАРДУУЛЖ НОГДУУЛАХГҮЙ
БАЙХ, ТАТВАР ТӨЛӨХӨӨС ЗАЙЛСХИЙХ ЯВДЛААС УРЬДЧИЛАН
СЭРГИЙЛЭХ ТУХАЙ МОНГОЛ УЛСЫН ЗАСГИЙН ГАЗАР, УКРАИН УЛСЫН
САЙД НАРЫН ТАНХИМЫН ХООРОНДЫН ХЭЛЭЛЦЭЭР**

Монгол Улсын Засгийн газар, Украин Улсын Сайд нарын Танхим,

Орлого ба хөрөнгийн татварыг давхардуулж ногдуулахгүй байх, татвар төлөхөөс зайлсхийх явдлаас урьдчилан сэргийлэх тухай Хэлэлцээр байгуулахаар шийдвэрлэж,

Дараах зүйлийг хэлэлцэн тохиров:

1 дүгээр зүйл. Хамаарагдах этгээд

Энэхүү Хэлэлцээр нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улс буюу тэдгээрийн аль нэгний нутаг дэвсгэрт байнга оршин суугч этгээдийг хамаарна.

2 дугаар зүйл. Хамаарагдах татварын төрлүүд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татварууд нь тэдгээрийг хэрхэн ногдуулж байгаа хэлбэрээс үл шалтгаалан энэхүү Хэлэлцээрт хамаарна.

2. Орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татвар гэж нийт орлого буюу нийт хөрөнгө, орлого буюу хөрөнгийн бүрэлдэхүүн хэсэгт ногдуулж буй бүх төрлийн татвар, түүний дотор хөдлөх ба үл хөдлөх хөрөнгийн борлуулалтын орлого, аж ахуйн нэгжээс олгож буй цалин хөлсний нийт хэмжээ болон хөрөнгийн үнэлгээний өсөлтийн орлогод ногдуулах татварыг хэлнэ.

3. Энэхүү Хэлэлцээрт хэрэглэж буй дараах татваруудыг хамаарна:

а) Монголын хувьд:

i/. хүн амын орлогын албан татвар;

ii/. аж ахуйн нэгж, байгууллагын орлогын албан татвар, (цаашид "Монголын татвар" гэнэ)

б) Украины хувьд:

i/. аж ахуйн нэгжийн орлогын албан татвар;

ii/. иргэдийн орлогын албан татвар. (цаашид "Украины татвар" гэнэ)

4. Энэхүү Хэлэлцээрт гарын үсэг зурсан өдрөөс хойш Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсад шинээр нэмэгдсэн буюу өөрчлөгдсөн татварууд нь 3 дугаар заалтад дурдсан татваруудтай адил буюу төстэй байвал энэхүү Хэлэлцээрт мөн хамаарна. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллага нь өөрийн орны татварын хуульд орсон зарчмын аливаа өөрчлөлтийн талаар нөгөө талдаа ийм өөрчлөлт оруулснаас хойш тодорхой хугацаанд мэдэгдэж байна.

3 дугаар зүйл. Ерөнхий тодорхойлолт

1. Энэхүү Хэлэлцээрт доорхи нэр томъёог өөрөөр заагаагүй бол дараах утгаар ойлгоно.

Үүнд:

а) "Хэлэлцэн тохирогч Улс" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс" гэж тухайн заалтын утгаас хамааран Монгол Улс болон Украин Улсыг хэлнэ.

б) "Монгол" гэж газар зүйн утгаар авч үзвэл Монгол Улсын нутаг дэвсгэр, Монгол Улсын татварын хууль үйлчлэх газар нутаг, түүнчлэн олон улсын эрх зүйн дагуу байгалийн баялгийг нь Монгол Улс ашиглах бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх газар нутгийг хэлнэ;

в) "Украин" гэж олон улсын хууль болон Украин Улсын хууль тогтоомжийн дагуу түүний хилийн усны гаднах далайн усыг оролцуулсан Украин Улсын нутаг дэвсгэр, Украин Улс хууль эрхээ буюу бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх далайн ёроол, түүний хэвлий болон тивийн эргийн орчмын ус, тэдгээрийн байгалийн баялгийг хэлнэ;

г) "этгээд" гэж хувь хүн, компани болон аливаа бусад бүлэг этгээдийг хэлнэ;

д) "компани" гэж хуулийн эрх бүхий аливаа этгээд буюу татвар ногдуулах утгаараа түүнтэй адилтгах аливаа байгууллагыг хэлнэ;

е) "Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж" гэж тухайн энэ Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг хэлнэ. "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгж" гэж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг хэлнэ;

з) "Харъяат" гэж:

i/. Хэлэлцэн тохирогч Улсын иргэн, аливаа хувь этгээд болон

ii/. Хэлэлцэн тохирогч Улсад хүчин төгөлдөр хуулийн дагуу өөрийн статусыг эдэлж байгаа хуулийн бүх этгээд, хоршоолол болон нэгтгэл;

и) "Олон улсын тээвэр" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгслээр хийх аливаа тээврийн үйл ажиллагааг хэлнэ. Харин Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь цэгүүдийн хооронд хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгслээр хийх тээврийн үйл ажиллагаа үүнд үл хамаарна;

к) "Эрх бүхий байгууллага" гэж:

i/. Монгол Улсын хувьд Санхүү, эдийн засгийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ;

ii/. Украин Улсын хувьд Украины Улсын Татварын Газар буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ;

2. Энэхүү Хэлэлцээрээр тодорхойлогдоогүй аливаа нэр томъёог Хэлэлцээрийн заалтуудад өөрөөр заагаагүй бол Хэлэлцээрт хамаарч буй татвартай холбогдол бүхий Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд зааснаар ойлгоно.

4 дүгээр зүйл. Байнга оршин суугч

1. Энэхүү Хэлэлцээрт "Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч" гэж байнга болон тодорхой хугацаагаар оршин суух газар, аж ахуйн нэгж, аж ахуйг удирдан явуулж буй газар нь байрлаж байгаа болон үүнтэй адилтгах бусад шалтгаанаар тэр Улсын хуулийн дагуу тухайн Улсад татвар төлөх үүрэг бүхий аливаа этгээдийг хэлнэ. Харин энэ нэр томъёонд зөвхөн тухайн Улсад олсон орлогоосоо буюу тэнд байрлаж буй хөрөнгөнөөсөө уг Улсад татвар төлөх үүрэг бүхий этгээдийг үл хамааруулна.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршин суугч хувь этгээдийн статусыг дараах байдлаар тодорхойлно:

а) байнга амьдардаг орон гэр нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байгаагаар нь тэр улсад байнга оршин суугч гэж тооцно. Хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэртэй бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад түүний хувийн ба эдийн засгийн харилцаа (язгуур эрх ашгийн төв) нь илүү ойр дөт байгаагаар нь тэндхийн байнга оршин суугч гэж тооцно.

б) хэрэв түүний язгуур эрх ашгийн төв бүхий улсыг тодорхойлох боломжгүй, эсвэл энэ хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэргүй бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад түр орогнох байртай байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно.

в) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь орогнох байртай, эсвэл алинд нь ч байхгүй бол түүнийг Хэлэлцэн тохирогч аль Улсын харъяат байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно.

г) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алины харъяат, эсвэл альных нь ч харъяат биш бол асуудлыг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд хэлэлцэж шийдвэрлэнэ.

3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу хувь хүнээс бусад хуулийн этгээд Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршдог бол түүний голлох удирдлага нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байрлаж байгаагаар нь тэр Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно.

5 дугаар зүйл. Төлөөлөгчийн газар

1. Энэхүү Хэлэлцээрт "Төлөөлөгчийн газар" гэж аж ахуйн нэгж өөрийн үйл ажилалгаагаа бүхэлд нь буюу хэсэгчлэн явуулдаг байнгын байрлалыг хэлнэ.

2. "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт тухайлбал:

а) аж ахуйг удирдан явуулж буй газар;

б) салбар байгууллага;

в) албан контор;

г) үйлдвэр, завод;

д) цех, тасаг;

е) уурхай, газрын тос буюу байгалийн хийн цооног, ил уурхай буюу байгалийн аливаа бусад ашигт малтмал олборлож буй газар;

ж) худалдааны цэгийн зориулалтаар ашиглаж буй дэлгүүр болон бусад аливаа байр орно.

3. Зөвхөн 12 сараас дээш хугацаагаар үргэлжлэх барилгын талбай, барилга байгууламж, угсралт буюу суурилуулалтын объектыг төлөөлөгчийн газар гэж тооцно.

4. Энэхүү зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт дараах үйл ажиллагааг үл хамааруулна:

а) аж ахуйн нэгж зөвхөн өөрийн бараа буюу эд агуурсыг хадгалах буюу үзэсгэлэнд тавих зорилгоор аливаа байгууламж ашиглахыг;

б) аж ахуйн нэгж зөвхөн хадгалах буюу үзэсгэлэнд тавих зорилгоор бараа буюу эд агуурс байлгахыг;

в) аж ахуйн нэгж өөр бусад аж ахуйн нэгжээр зөвхөн боловсруулалт хийлгэх зорилгоор бараа буюу эд агуурс байлгахыг;

г) аж ахуйн нэгж өөртөө зориулан бараа, эд агуурс худалдан авах буюу мэдээлэл цуглуулах зориулалтаар байнгын байрлал байлгахыг;

д) аж ахуйн нэгж бэлтгэх, туслах чанартай аливаа үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор байнгын байрлал байлгахыг;

е) байнгын байрлалын нийт үйл ажиллагаа нь бэлтгэх буюу туслах чанарын хоршсон үйл ажиллагаанаас бүрдсэн тохиолдолд а)-аас д) хэсэгт дурдсан үйл ажиллагааны төрлүүдийг аливаа байдлаар нэгтгэн үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор зөвхөн байнгын байрлал байлгахыг;

5. Энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг үл харгалзан 6 дугаар заалтад хамаарах бие даасан эрх бүхий төлөөлөгчөөс бусад этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс үйл ажиллагаа явуулж дараах эрх эдэлж байвал тэрхүү этгээдийн уг аж ахуйн нэгжид зориулан явуулсан аливаа үйл ажиллагааны нь хувьд тухайн аж ахуйн нэгжийг эхэнд дурдсан Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж тооцно. Үүнд:

а) уг этгээд нь эхэнд дурдсан Улсад тухайн аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс байнга гэрээ хийх эрх эдэлдэг, гэхдээ уг этгээдийн үйл ажиллагаа нь 4 дүгээр заалтад дурдсан үйл ажиллагаагаар хязгаарлагдаж, энэхүү үйл ажиллагаа нь байнгын байрлалаар дамжин явагдаж байвал уг байнгын байрлалыг төлөөлөгчийн газар гэж үзэхгүй; буюу

б) уг этгээд нь тийм эрхгүй ч, эхэнд дурдсан Улсад бараа, эд агуурсын нөөцийг байнга байлгаж, тухайн аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс бараа, эд агуурсыг үргэлж нийлүүлдэг бол.

6. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн тогтсон чиглэлээр үйл ажиллагаагаа явуулж буй брокер, ерөнхий комиссын төлөөлөгч, бие даасан эрх бүхий бусад төлөөлөгчдөөр дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа нь түүнийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзэх үндэс болохгүй. Гэхдээ ийм төлөөлөгчийн үйл ажиллагаа нь бүхэлдээ буюу дийлэнхдээ уг аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс хийгдэж байгаа бол түүнийг бие даасан эрх бүхий төлөөлөгч гэж энэхүү заалтад хамааруулахгүй.

7. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршдог эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад үйл ажиллагаагаа (төлөөлөгчийн газраар дамжуулан буюу бусад

аргаар) явуулдаг компанийг хянадаг эсвэл хяналтанд байдаг нь эдгээр компанийг аяндаа бие биеийн төлөөлөгчийн газар гэж үзэх үндэс болохгүй.

6 дугаар зүйл. Үл хөдлөх хөрөнгөнөөс орох орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг үл хөдлөх хөрөнгөөс олсон орлогод (хөдөө аж ахуй болон ойн аж ахуйгаас олсон орлогыг оролцуулан) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. "Үл хөдлөх хөрөнгө" гэдгийг тухайн хөрөнгө байрлаж буй Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд заасны дагуу тодорхойлно. Аль ч тохиолдолд уг нэр томъёонд үл хөдлөх хөрөнгөд дагалдах өмч, хөдөө аж ахуйн болон ойн аж ахуйд ашиглагдаж буй мал, тоног төхөөрөмж, газар оролцсон өмчийн талаарх хуулийн заалт хэрэглэгдэх эрх, бусдын үл хөдлөх хөрөнгийг эзэмшин ашиглах эрх, ашигт малтмалын нөөц, рашаан ус болон байгалийн бусад баялгийг ашигласны төлөө буюу ашиглах эрхийн төлөө төлөх байнгын бус болон тогтмол төлбөрийн эрхийг багтаана. Харин хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгсэл үл хөдлөх эд хөрөнгөд үл тооцогдоно.

3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт нь үл хөдлөх хөрөнгийг шууд ашиглах, бусдад түрээслүүлэх, эсвэл бусад аль ч хэлбэрээр ашиглах замаар олсон орлогод хамаарна.

4. Энэхүү зүйлийн 1 болон 3 дугаар заалт нь аж ахуйн нэгжийн үл хөдлөх хөрөнгийн орлого болон бие даасан хувийн үйлчилгээнд ашигласан үл хөдлөх хөрөнгөөс олсон орлогод хамаарна.

7 дугаар зүйл. Аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхлээгүй тохиолдолд зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв аж ахуйн нэгж нь дээр дурдсан үйл ажиллагаа эрхэлвэл уг аж ахуйн нэгжийн ашгийн зөвхөн дараах зүйлд хамаарах хэсэгт нөгөө Улсад татвар ногдуулна. Үүнд:

- а) тухайн төлөөлөгчийн газар;
- б) тухайн төлөөлөгчийн газраар дамжуулан худалдсантай адил буюу төстэй бараа буюу эд агуурсыг нөгөө Улсад худалдсан; буюу
- в) тухайн төлөөлөгчийн газраар дамжуулан хийсэнтэй адил буюу төстэй үйл ажиллагааг нөгөө Улсад хэрэгжүүлсэн.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг өөрийн төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхлэж буй тохиолдолд уг төлөөлөгчийн газар нь төлөөлж буй аж ахуйн нэгжтэйгээ бүрэн бие даасан байдлаар харьцан адил, эсвэл төстэй үйл ажиллагааг адил буюу төстэй нөхцөлд эрхлэн явуулж олж болох байсан ашгийг энэхүү зүйлийн 3 дугаар заалтын дагуу уг төлөөлөгчийн газрын ашиг гэж Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрийн хувьд тооцно.

3. Төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлохдоо аж ахуйн үйл ажиллагааг эрхлэн явуулахад тус төлөөлөгчийн газраас өөрийн оршин байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улс болон бусад Улсад зарцуулсан аж ахуйн болон захиргааны зардлыг хасч тооцно. Гэхдээ энэ хасалт нь бодит зардлыг нөхөхөөс бусад тохиолдолд төлөөлөгчийн газраас өөрийн аж ахуйн нэгжийнхээ толгойлох байгууллага буюу түний бусад байгууллагад патент буюу бусад эрх ашигласны төлөө төлсөн эрхийн шимтгэл, хураамж буюу бусад адил төрлийн төлбөр, тусгайлсан үйлчилгээ буюу удирдлагын төлөө комисси хэлбэрээр төлсөн төлбөр, мөн банкны байгууллагаас бусад тохиолдолд төлөөлөгчийн газарт зээлдүүлсэн мөнгөнд төлсөн хүүд хамаарахгүй.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсад аж ахуйн нэгж нь өөрийн салбарууддаа нийт орлогыг хуваарилдаг аргаар байнгын төлөөлөгчийн газрын орлогыг тодорхойлж хэвшсэн бол Хэлэлцэн тохирогч Улс энэ хэвшсэн аргаар татвар ногдох орлогыг тодорхойлоход энэхүү зүйлийн 2 дугаар заалт саад болохгүй. Гэхдээ хэвшсэн аргаар орлогыг хуваарилсантай холбогдон гарах үр дүн нь энэхүү зүйлийн зарчмуудтай зөрчилдөхгүй байвал зохино.

5. Аж ахуйн нэгж нь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан бараа буюу эд агуурсыг зөвхөн худалдан авдаг бол үүнийг үндэслэн уг төлөөлөгчийн газрыг ашиг олсонд тооцож үл болно.

6. Энэхүү зүйлийн бүх заалтуудад нийцүүлэн төлөөлөгчийн газарт хамаарах ашгийг тодорхойлохдоо өөрчлөх баттай үндэслэлгүй бол жилээс жилд тогтсон нэг арга хэрэглэнэ.

7. Хэрэв аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг нь энэхүү Хэлэлцээрийн бусад зүйлд тусгайлан тодорхойлсон төрлийн орлогыг агуулсан бол тэдгээр зүйлийн заалтыг мөрдөхөд энэхүү зүйлийн заалтууд үл нөлөөлнө.

8 дугаар зүйл. Олон улсын тээвэр

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч этгээдээс хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслээр олон улсын тээвэр хийж олсон ашигт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч уг Улс татвар ногдуулна.

2. Энэхүү зүйлийн хүрээнд хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон өөр олон улсын тээвэр хийж олсон ашигт дараах зүйлийг оруулна:

а) олон улсын шугамд хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслийг баггүйгээр түрээсэлж олсон ашиг; болон

б) бараа, эд агуурс тээвэрлэхэд чингэлэгийг ашигласан, хэвийн ажиллагаанд байлгасан буюу түрээслэсний (чингэлэгийг тээвэрлэхтэй холбогдол бүхий тоног төхөөрөмж болон чиргүүлийг оролцуулан) ашиг. Ийм түрээсийн ашиг буюу ийм ашиглалт, хэвийн ажиллагаанд байлгах буюу түрээслэснээс олсон ашиг нь олон улсын шугамд хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгслийг ашиглаж олсон ашигт туслах чанарын байж болно.

3. 1 дүгээр заалт нь пул, хамтарсан үйлдвэр болон олон улсын тээврийн ашиглалтын байгууллагын үйл ажиллагаанд оролцож олсон ашигт мөн хамаарна.

9 дүгээр зүйл. Харьяа аж ахуйн нэгжүүд

Хэрэв:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог, буюу

б) тухайн этгээдүүд Хэлэлцэн тохирогч Улсын болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн аль алиных нь удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог бол, тэдгээр хоёр нэгжийн хооронд тогтсон худалдаа, санхүүгийн харилцааны нөхцөл нь бие даасан аж ахуйн нэгжүүдийн хоорондын харилцааны нөхцлөөс ялгаатай бөгөөд тухайн аж ахуйн нэгжид ногдох ёстой аливаа ашиг орлого нь дээрх ялгаатай нөхцлийн улмаас тооцогдоогүй байвал түүнийг уг аж ахуйн нэгжийн орлогод оруулан тооцож зохих журмын дагуу татвар ногдуулж болно.

10 дугаар зүйл. Дивиденд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж буй дивидендэд нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ дивиденд төлж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсад тухайн дивидендэд өөрийн хууль тогтоомжийн дагуу татвар ногдуулж болох боловч, хэрэв уг дивидендийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч бол ногдуулах татварын хэмжээ нь дивидендийн нийт хэмжээний 10 хувиас хэтэрч болохгүй.

3. Энэхүү зүйлд тусгагдсан "Дивиденд" гэж хувьцааны ногдол ашиг, өрийн нэхэмжлэлээс бусад хэлбэрээр ашигт оролцох эрхээс үүсэх орлого болон түүнтэй адилтгах бусад орлого, түүнчлэн хуваарилалт хийж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуулийн дагуу хувьцааны ногдол ашигтай адилтган татвар ногдуулдаг бусад орлогыг хэлнэ.

4. Хэрэв дивидендийн эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог бөгөөд дивиденд төлөгч компани байрладаг нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар буюу бие даасан хувийн үйлчилгээ эрхэлдэг товлосон газраар дамжуулан үйл ажиллагаа явуулдаг ба дивидендийн эрх хэрэг дээрээ энэ төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газарт шууд хамааралтай бол 1 ба 2 дугаар заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ашиг буюу орлого олж байвал нөгөө Улс уг компанийн төлж буй дивидендэд татвар ногдуулахгүй байж болно. Гэхдээ уг компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж байгаа дивиденд буюу дивиденд авах эрх нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар ба товлосон газартай шууд хамааралтай бол татвар ногдуулж болно. Харин дивиденд төлөгдсөн буюу хуваарилагдаагүй ашиг нь бүхэлдээ буюу хэсэгчлэн нөгөө Улсад бий болсон ашиг орлогоос бүрэлдэж байлаа ч гэсэн компанийн хуваарилагдаагүй ашигт татвар ногдуулахгүй байж болно.

11 дүгээр зүйл. Хүү

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлсөн хүүд нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ хүү бий болсон Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн хуулийн дагуу уг хүүд татвар ногдуулж болох боловч, хэрэв уг хүүг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч бол ногдуулах татварын хэмжээ хүүгийн нийт хэмжээний 10 хувиас хэтэрч болохгүй.

3. 2 дугаар заалтыг үл харгалзан:

а) Украин Улсад бий болж Монгол Улсын Засгийн газар, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжийн бонд, өрийн нэхэмжлэл буюу үүнтэй адилтгах Засгийн газрын бусад үүрэгтэй холбогдуулан төлсөн, болон Монгол Улсын Төв банк буюу Худалдаа хөгжлийн банкинд төлсөн хүүг Украин Улсад татвараас чөлөөлнө.

б) Монгол Улсад бий болж Украин Улсын Засгийн газар болон Украин Улсын засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжийн бонд, өрийн нэхэмжлэл буюу үүнтэй адилтгах бусад үүрэгтэй холбогдуулан төлсөн, буюу Украин Улсын Төв банкинд төлсөн хүүг Монголын татвараас чөлөөлнө.

4. Энэхүү зүйлд тусгагдаж буй "хүү" гэсэн нэр томъёонд барьцаагаар баталгаажуулсан эсэх, зээлдэгчийн хөрөнгөнд оролцох эрхтэй эсэхийг үл харгалзан бүх төрлийн өрийн нэхэмжлэлээс үүссэн орлого, ялангуяа улсын зээл, бусад үнэт цаас болон бондын орлого, мөн тэдгээрийн урамшууллын орлого орно. Харин төлбөр хожимдуулсны торгууль нь энэхүү зүйлд дурдсан хүү гэж тооцогдохгүй.

5. Хэрэв хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж, тэнд нь энэ хүү бий болж байгаа, эсвэл нөгөө Улсад оршдог товлосон газраас хувийн бие даасан үйлчилгээ эрхэлдэг бөгөөд хүү авах эрх нь дурдсан төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг мөрдлөг болгохгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

6. Хүү төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол хүүг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч эсэхийг үл харгалзан, хүү төлөгч этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газартай бөгөөд үүнтэй холбогдон хүү төлөгдөж, уг хүү энэ төлөөлөгчийн газарт эсвэл товлосон газарт бий болж байгаа бол дээрх төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газар оршиж байгаа Улсад хүүг бий болсон гэж үзнэ.

7. Хэрэв хүү төлөгч болон хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчийн хооронд, мөн түүнчлэн тэдгээрийн болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлж буй хүүгийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй байсан үед хүү төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигч хоёр хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрч байвал, энэ зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд хүүгийн төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу энэхүү Хэлэлцээрийн бусад заалтыг харгалзан татвар ногдуулж болно.

12 дугаар зүйл. Эрхийн шимтгэл

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж буй эрхийн шимтгэлд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа эрхийн шимтгэлд тухайн улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох боловч уг эрхийн шимтгэлийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бол ногдуулах татварын хэмжээ нь эрхийн шимтгэлийн нийт хэмжээний 10 хувиас хэтэрч болохгүй.

3. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдэж буй "эрхийн шимтгэл" гэсэн нэр томъёонд уран зохиолын хэвлэн нийтлэх эрх, урлаг, уран сайхан болон шинжлэх ухааны бүтээл, түүний дотор уран сайхны кино, бусад кино, радио болон телевизийн нэвтрүүлэгт зориулсан бичлэг, аливаа патент, барааны тэмдэг, дизайн буюу загвар, төлөвлөгөө болон нууц томъёолол буюу процессийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсэн, эсвэл үйлдвэрлэл, худалдаа, шинжлэх ухааны багаж хэрэгсэл, эсвэл үйлдвэр, худалдаа, шинжлэх ухааны туршлагатай холбогдсон мэдээллийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсний төлөө төлж буй бүх төрлийн төлбөрийг хамааруулна.

4. Хэрэв эрхийн шимтгэлийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаагаа явуулдаг бөгөөд тэнд энэхүү орлого бий болж байгаа, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад оршдог товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ хийдэг, түүнчлэн эрхийн шимтгэлийн төлбөр авах эрх буюу хөрөнгө нь хэрэг дээрээ энэхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газарт шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг үл харгалзана. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Эрхийн шимтгэл төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол уг эрхийн шимтгэлийг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг эсэхийг үл харгалзан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөгч этгээд уг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газраар дамжуулан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх үүрэг хүлээх бол тэрхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газрын оршиж байгаа Улсад эрхийн шимтгэлийг бий болсон гэж үзнэ.

6. Эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх болон авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчид буюу тэдгээрийн болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлөгдсөн эрхийн шимтгэлийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй тохиолдолд түүнийг төлөгч ба жинхэнэ эзэмшигч хоёрын хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрвэл энэхүү зүйлийн зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд энэхүү Хэлэлцээрийн бусад заалтыг харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу татвар ногдуулна.

13 дугаар зүйл. Хөрөнгө борлуулсны орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа энэхүү Хэлэлцээрийн 6 дугаар зүйлд хамаарах үл хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас олсон орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагаанд ашиглагддаг өмчийн хэсэг болох хөдлөх хөрөнгө буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчаас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харъяалагдах хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулсны орлого, мөн түүнчлэн ийм төлөөлөгчийн газар (дангаар эсвэл бүх аж ахуйн газрын хамт) буюу ийм товлосон газрыг худалдаж борлуулснаас орох орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын шугамд ашиглагдаж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгсэл буюу эдгээр хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх хөрөнгө худалдаж борлуулснаас олсон орлогод тухайн аж ахуйн нэгж байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

4. Өмч нь үндсэндээ Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсад байгаа үл хөдлөх хөрөнгөөс шууд буюу шууд бусаар бүрдэж байгаа компаний үндсэн хөрөнгийн хувьцааг худалдан борлуулснаас олсон орлогод үл хөдлөх хөрөнгө байрлаж байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулж болно.

5. 1, 2, 3 болон 4 дүгээр заалтад хамаарахгүй аливаа хөрөнгийг худалдан борлуулснаас олсон орлогод худалдан борлуулагчийн байнга оршин суудаг зөвхөн тэр Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

14 дүгээр зүйл. Бие даасан хувийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчаас мэргэжлийн үйлчилгээ үзүүлсэн, эсвэл бие даасан шинжтэй аливаа бусад үйл ажиллагаа эрхлэн олсон орлогод зөвхөн тэр Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Гэхдээ уг орлогод дараах нөхцөлд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно:

а) хэрэв байнга оршин суугч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн үйл ажиллагааг явуулахад байнга ашиглаж болох товлосон газартай бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс түүний орлогын зөвхөн товлосон газарт хамаарах хэсэгт татвар ногдуулж болно; буюу

б) хэрэв байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад нийт байсан хугацаа нь тухайн санхүүгийн жилд эхэлсэн буюу дууссан

аливаа 12 сард 183 өдөр ба түүнээс давсан бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад энэ хугацаанд явуулсан үйл ажиллагаанд ногдох орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. "Мэргэжлийн үйлчилгээ" гэж шинжлэх ухаан, уран зохиол, соёл урлаг, боловсрол болон багшлах бие даасан үйл ажиллагаа, түүнчлэн эмч, мэс засалч, хуульч, инженер, архитекторч, шүдний эмч болон нягтлан бодогч нарын бие даасан үйл ажиллагааг хэлнэ.

15 дугаар зүйл. Бие даасан бус хувийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил үйлчилгээ эрхлээгүйгээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн ажил хийж авсан цалин хөлс болон түүнтэй адилтгах бусад шагнал урамшилд 16, 18, 19 ба 20 дүгээр зүйлд заасанчлан зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж байгаа бол тэрхүү ажил үйлчилгээнээс олсон шагнал урамшилд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж буй ажил үйлчилгээний хөлсөнд олгосон шагнал урамшилд дор дурдсан бүх нөхцөлүүдийг хангасан тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсад татвар ногдуулна:

а) шагнал урамшил авагч нь тухайн хуанлийн жилд эхэлсэн буюу дууссан аливаа 12 сард нийтдээ 183 өдөр ба түүнээс илүүгүй хугацаагаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил эрхэлсэн бол; болон

б) шагнал урамшлыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суудаггүй хөлслөгч өөрөө, эсвэл түүний нэрийн өмнөөс төлсөн бол; болон

в) шагнал урамшлыг хөлслөгчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар буюу төвлөсөн газар нь төлөөгүй бол.

3. Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын тээврийн үйл ажиллагаа явуулж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгсэл дотор гүйцэтгэсэн ажил үйлчилгээнд зөвхөн тухайн аж ахуйн нэгжийн байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

16 дугаар зүйл. Захирлуудын шагнал урамшил

Хэлэлцэн тохирогч Улсад оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь компанийн Захирлуудын зөвлөл болон бусад түүнтэй адилтгах байгууллагын гишүүний хувьд авсан шагнал урамшил болон түүнтэй адилтгах бусад төрлийн төлбөрт нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

17 дугаар зүйл. Урлагийн ажилтнууд ба тамирчид

1. Энэхүү Хэлэлцээрийн 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугаа театр, кино жүжигчин, радио буюу телевизийн урлагийн ажилтан, хөгжимчин буюу тамирчины Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад хувийн тоглолт хийж олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. 7, 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан, урлагийн ажилтан, тамирчны олсон орлого өөрт нь биш бусад этгээдэд ногдож байгаа тохиолдолд уг орлогод тоглолт болсон тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

3. Энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтуудыг үл харгалзан, хэрэв Хэлэлцэн тохирогч Улсад очих айлчлалыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжийн нийтийн сангаас дийлэнхийг нь санхүүжүүлсэн бол, жүжигчин буюу тамирчны Хэлэлцэн тохирогч Улсад хийсэн тоглолтоос олсон орлогод жүжигчин буюу тамирчны байнга оршин суудаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

18 дугаар зүйл. Тэтгэвэр

1. 19 дүгээр зүйлийн 2 дугаар заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч этгээдийн урьд хийж буй ажилтай нь холбоотой олгосон тэтгэвэр болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч тухайн Улсад татвар ногдуулна.

2. 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын нийгмийн даатгалын системийн нэг хэсэг болох улсын даатгалын сангаас Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжийн олгож буй тэтгэвэр болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч уг Улсад татвар ногдуулна.

19 дүгээр зүйл. Засгийн газрын алба

1. а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс тэр Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжид алба хаасны хувьд хувь этгээдэд төлж байгаа тэтгэврээс бусад шагнал урамшилд зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна;

б/ Гэхдээ хэрэв уг ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэсэн бөгөөд хувь этгээд нь тухайн Улсын байнга оршин суугч бол

дараах тохиолдолд түүнд олгох шагнал урамшилд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна. Уг хувь этгээд:

i/. тэр Улсын харъяат бол; эсвэл

ii/. гагцхүү алба хаших үүднээс тэр Улсын байнга оршин суугч болоогүй бол.

2. а) Хэлэлцэн тохирогч Улс, алба хашиж байсан хувь хүнд Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжийн төлсөн буюу тэдгээрийн байгуулсан сангаас олгосон аливаа тэтгэвэрт зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

б) Гэхдээ уг хувь хүн нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч бөгөөд тэр Улсын харъяат бол дээр дурдсан тэтгэвэрт зөвхөн нөгөө Улсад татвар ногдуулна.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулахтай холбоотой алба хаасны хувьд олгосон шагнал урамшил болон тэтгэвэрт 15, 16 ба 18 дугаар зүйлүүд хамаарна.

20 дугаар зүйл. Багш нар болон судлаачид

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын их сургууль, коллеж, сургууль буюу тэр Улсын Засгийн газрын хүлээн зөвшөөрсөн боловсрол, эрдэм шинжилгээний судалгааны байгууллагад хичээл заах буюу судалгаа хийх үндсэн зорилгоор Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа хувь хүний хичээл зааж, судалгаа хийж олсон аливаа шагнал урамшлыг нөгөө Улсад анх ирсэн өдрөөс эхлэн хоёр жилээс илүүгүй хугацаагаар нөгөө Улсад татвараас чөлөөлнө.

2. Голчлон хувь хүн буюу хувь хүмүүсийн тусын тулд биш, нийтийн ашиг сонирхолын тусын тулд хувь этгээдийн хийж байгаа шинжилгээ судалгааны орлогод зөвхөн энэхүү зүйлийн заалт хамаарна.

21 дүгээр зүйл. Оюутнууд болон дадлага хийгчид

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гагцхүү суралцах, дадлага хийх зорилгоор ирсэн оюутан, сурагч, дадлага хийгч буюу дадал ологч өөрийгөө тэжээх, суралцах буюу дадлага хийхдээ зориулан олсон дараах тэтгэлэг буюу орлогыг нөгөө Улсад татвараас чөлөөлнө:

а) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын гадна эх үүсвэрээс авч байгаа тэтгэлэг;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын Засгийн газар, шинжлэх ухаан, соёл боловсрол буюу орлого олгогч бус бусад байгууллагаас олгох буцалтгүй тусламж, тэтгэлэг, шагнал;

в) Хэлэлцэн тохирогч тухайн Улсад хувийн ажил үйлчилгээ хийж олсон орлого.

2. 1 дүгээр заалтад дурдсан оюутан, дадлага хийгч нь суралцаж буюу дадлага хийж байх үедээ 1 дүгээр заалтад дурдаагүй ажил эрхлэлт буюу мэргэжлийн үйлчилгээнээс олсон орлогын хувьд очсон Улсынхаа байнга оршин суугчийн нэгэн адил татварын хөнгөлөлт, чөлөөлөлтийг эдлэх эрхтэй.

22 дугаар зүйл. Бусад орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн олж буй энэхүү Хэлэлцээрийн өмнөх зүйлүүдэд хөндөгдөөгүй аливаа орлогод зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

2. Хэрэв орлого олгогч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч нь бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа буюу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ үзүүлж байгаа бөгөөд уг орлоготой холбогдсон эрх ба эд хөрөнгө нь энэ төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд холбоотой бол 6 дугаар зүйлийн 2 дугаар заалтад тодорхойлогдсон үл хөдлөх хөрөнгийн орлогоос бусад орлогын хувьд энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт үл хамаарна. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

23 дугаар зүйл. Хөрөнгө

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн эзэмшдэг, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг, 6 дугаар зүйлд дурдсан үл хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн хөрөнгөд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн төлөөлөгчийн газар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрлаж, түүний үйл ажиллагаанд ашигладаг хөрөнгийн зарим хэсгийг бүрдүүлэгч хөдлөх хөрөнгө, буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харъяалагдах хөдлөх хөрөнгөд төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар байрладаг нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Олон улсын тээвэрт ашиглагдаж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслээр илэрхийлэгдсэн хөрөнгө буюу эдгээр хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх хөрөнгөд тухайн аж ахуйн нэгж байрладаг зөвхөн тэр Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн бусад бүх төрлийн хөрөнгөд зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

24 дүгээр зүйл. Давхар татварыг арилгах аргууд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад энэхүү Хэлэлцээрийн заалтуудын дагуу татвар ногдуулах орлого олж байгаа буюу хөрөнгө эзэмшиж байвал нөгөө Улсад төлсөн орлогын татвар буюу хөрөнгийн татварын хэмжээтэй тэнцүү хэмжээний татварыг байнга оршин суугчийн орлогод ногдуулах татвар буюу байнга оршин суугчийн хөрөнгөд ногдуулах татвараас эхэнд дурдсан Улсад хасч өгөхийг зөвшөөрнө. Гэхдээ аль ч тохиолдолд, хасалт хийхээс өмнө тооцсон орлогын татвар буюу хөрөнгийн татварын тэр хэсгээс, өөрөөр хэлбэл нөгөө Улсад төлөх татварын дүнгээс хэтэрч болохгүй.

2. Энэхүү Хэлэлцээрийн 10, 11 болон 12 дугаар заалтуудын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн олсон орлогыг тэр Улсад татвараас чөлөөлсөн тохиолдолд уг байнга оршин суугчийн үлдэж байгаа орлогын татварын хэмжээг тогтоохдоо чөлөөлөгдсөн орлогын хэмжээг бодолцоно. 10, 11 болон 12 дугаар заалтуудад дурдсан чөлөөлөлт нь 5 жилийн хугацаанд хүчинтэй бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч талууд энэ хугацааг хэлэлцэн тохирох замаар өөрчилж болно.

25 дугаар зүйл. Ялгаварлан гадуурхахгүй байх

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын харъяатыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар төлөх болон түүнтэй холбоотой бусад шаардлагын хувьд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын харъяатаас татварын адилгүй буюу илүү хүндрэлтэй нөхцөлд (ялангуяа байнга оршин суугчаас) оруулахгүй. Энэхүү хэлэлцээрийн 1 дүгээр зүйлийг үл харгалзан уг заалт нь Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын аль нэгэнд нь, эсвэл алинд нь ч оршин суудаггүй этгээдэд мөн адил хамаарна.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг төлөөлөгчийн газрын татвар төлөх нөхцлийг нөгөө Улсын түүнтэй адилтгах төрлийн үйл ажиллагааг явуулах аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх нөхцлөөс доогуур байлгаж болохгүй. Дээрх заалт нь Хэлэлцэн тохирогч Улс нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчдыг иргэний эрх, гэр бүлийн хариуцлагын хувьд өөрийн байнга оршин

суугчийн хувьд татвараас чөлөөлөх, хөнгөлөх, багасгах эрх эдлүүлэх ёстой гэсэн утгаар хэрэглэгдэхгүй.

3. 9 дүгээр зүйл, 11 дүгээр зүйлийн 7 дугаар заалт, 12 дугаар зүйлийн 6 дугаар заалтыг хэрэглэхээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн талаар ногдох ашгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлж буй хүү, эрхийн шимтгэл болон бусад төлбөрийг эхэнд дурдсан Улсын байнга оршин суугч этгээдэд төлсөнтэй адил нөхцлөөр хасна. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох хөрөнгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн аливаа өрийг эхэнд дурдсан Улсын байнга оршин суугчийн хувьд тохиролцсонтой адил нөхцлөөр хасч тооцно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн хөрөнгийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч нэг буюу хэсэг этгээд шууд буюу шууд бусаар бүхэлд нь, эсвэл хэсэгчлэн өмчилж буюу хянаж байвал Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн адил төрлийн үйл ажиллагаа явуулж буй аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх буюу түүнтэй холбоотой шаардлагаас өөр буюу илүү хүндрэлтэй байдалд оруулах хариуцлага ногдуулахгүй.

5. 2 дугаар зүйлийг үл харгалзан энэхүү зүйлийн заалтууд нь аливаа татваруудад хамаарна.

26 дугаар зүйл. Харилцан тохирох журам

1. Хэрэв хувь этгээд Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс буюу хоёр Улс хоёулаа энэхүү Хэлэлцээрт заагдаагүй татвар түүнд ногдуулсан буюу ногдуулах боллоо гэж үзвэл тухайн Улсуудын дотоодын хууль тогтоомжийн заалтуудыг үл харгалзан өөрийн байнга оршин суугаа Хэлэлцэн тохирогч Улсынхаа эрх бүхий байгууллагад буюу 25 дугаар зүйлийн 1 дүгээр заалтад хамаарч байвал өөрийн харъяат Хэлэлцэн тохирогч Улсад гомдлоо гаргаж болно. Гомдлыг энэхүү Хэлэлцээрт заагдаагүй татвар ногдуулж байна гэж анх мэдсэнээс хойш 3 жилийн дотор гаргана.

2. Гомдлыг нотлож хангалттай шийдвэр гаргах боломжгүй бол Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллага энэхүү Хэлэлцээрт заагдаагүй татвар ногдуулахгүй байх зорилгоор харилцан тохирох бүх арга хэмжээ авна. Аливаа тохиролцоог Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомжийн цаг хугацааны хязгаарлалтыг үл харгалзан хэрэгжүүлнэ.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэхүү Хэлэлцээрийг хэрэглэх болон тайлбарлахад үүсэх аливаа хүндрэлтэй болон эргэлзээтэй асуудлуудыг харилцан тохирох замаар шийдвэрлэхийг эрмэлзэнэ. Мөн түүнчлэн энэхүү Хэлэлцээрт заагдаагүй орлогыг давхар татвараас чөлөөлөх асуудлыг тэд хамтран шийдвэрлэж болно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь өмнөх заалтуудын талаар тохиролцоонд хүрэх зорилгоор өөр хоорондоо шууд харилцаж болно. Хэрэв шаардлагатай бол тохиролцоонд хүрэхийн тулд Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагуудын төлөөлөгчид санал солилцох зорилгоор биечлэн уулзаж болно.

27 дугаар зүйл. Харилцан мэдээлэл солилцох

1. Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллагууд энэхүү Хэлэлцээрт хамрагдах татварын талаарх хоёр Улсын хууль тогтоомж болон уг Хэлэлцээрийн заалтуудыг биелүүлэхэд шаардагдах мэдээллийг харилцан солилцож байна. Хоёр улсын татварын талаарх хууль тогтоомж, татвар ногдуулалт нь энэхүү Хэлэлцээр, түүний дотор татвар төлөхөөс зайлсхийх явдлаас урьдчилан сэргийлэх арга хэмжээнд харшлах ёсгүй. Харилцан мэдээлэл солилцох явдлыг 1 дүгээр зүйлээр хязгаарлахгүй. Хэлэлцэн тохирогч Улс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсаас хүлээн авсан мэдээллийг Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн улсын мэдээлэл хадгалах хуулийн дагуу нууцалж, зөвхөн энэхүү Хэлэлцээрт хамаарагдах татварын хэмжээг тогтоох буюу хураахтай холбогдсон этгээдүүд, эрх барих байгууллагуудад (шүүх, захиргааны байгууллагыг оролцуулан) мэдэгдэх эрхтэй. Тэдгээр эдгээд буюу эрх барих байгууллагууд нь уг мэдээллийг зөвхөн энэхүү зорилгод ашиглана. Түүнчлэн тэд дээрх мэдээллийг олон нийтийн шүүхийн протокол, шүүхийн шийдвэрт тусгаж болно.

2. 1 дүгээр зүйлийн заалтууд нь ямар ч тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсад дараах үүргийг хүлээлгэх ёсгүй:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж, захиргааны хэм хэмжээнд харшлах захиргааны арга хэмжээ хэрэгжүүлэх;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж болон захиргааны ердийн үйл ажиллагааны дагуу олж үл болох мэдээлэл буюу баримт бичгээр хангах;

в) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын аливаа худалдаа, бизнес, аж үйлдвэр, арилжааны буюу мэргэжлийн нууц алдагдуулах мэдээ болон нийгмийн хэв журамд харшлах мэдээллээр хангах.

28 дугаар зүйл. Дипломат ба консулын ажилтнууд

Энэхүү Хэлэлцээр нь олон улсын эрх зүйн ерөнхий хэм хэмжээ болон тусгай хэлэлцээрийн заалтуудын дагуу дипломат ба консулын ажилтнуудын санхүүгийн эрх дархыг үл хөндөнө.

29 дүгээр зүйл. Хүчин төгөлдөр болох

1. Энэхүү Хэлэлцээр нь холбогдох Засгийн газрууд тус тусын улсын үндсэн хуулийн зохих шаардлагуудыг биелүүлсэн тухайгаа нэг нэгэндээ бичгээр мэдэгдсэн өдрийн дараагийн эхний өдрөөс эхлэн хүчин төгөлдөр болох бөгөөд дараахь хүрээг хамаарна:

а) Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсон жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1 өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар төлсөн буюу хөнгөлсөн орлогын татварууд;

б) Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсон жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн аливаа татварын жилд төлбөл зохих бусад орлого болон хөрөнгийн татварууд.

2. Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсноос хойш Монгол Улс, Украин Улсын харилцааны хувьд 1977 оны 5 дугаар сарын 27-нд Мисколк хотноо гарын үсэг зурсан Хувь этгээдийн орлого ба хөрөнгөд давхар давхар ногдуулахгүй байх олон талын конвенц болон 1978 оны 5 дугаар сарын 19-нд Улаанбаатар хотноо гарын үсэг зурсан Хуулийн этгээдийн орлого ба хөрөнгөд давхар татвар ногдуулахгүй байх олон талын конвенц тус тус хэрэглэгдэхээ болино.

30 дугаар зүйл. Хэлэлцээрийг цуцлах

Энэхүү Хэлэлцээр нь Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс түүнийг цуцлах хүртэл хүчин төгөлдөр байна. Энэхүү Хэлэлцээр хүчин төгөлдөр болсон өдрөөс эхлэн 5 жил болсны дараах хуанлийн жил дуусахаас 6 сарын өмнө Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль нь ч Хэлэлцээрийг цуцлах тухайгаа Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад дипломат шугамаар бичгээр мэдэгдэж болно. Энэ тохиолдолд энэхүү Хэлэлцээр дараах хүрээнд үйлчлэхээ болино:

а) бичгээр мэдэгдэл өгсөн жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр болон дараагийн өдрөөс эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар төлсөн буюу хөнгөлсөн орлогын татварууд;

б) бичгээр мэдэгдэл өгсөн жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр болон дараагийн өдрөөс эхлэн аливаа татварын жилд төлбөл зохих бусад орлого болон хөрөнгийн татварууд

Дээр дурдсаныг нотолж, зохих ёсоор эрх олгогдсон дараах хүмүүс энэхүү Хэлэлцээрт гарын үсэг зурав.

Энэхүү Хэлэлцээрийг *Київ* хотноо 2002 оны *7* дугаар сарын *1*-ний өдөр монгол, украин, англи хэлээр тус бүр хоёр эх хувь үйлдсэн бөгөөд эх бичвэрүүд нь адил хүчинтэй байна. Гарч болох маргаантай асуудлыг шийдвэрлэхэд англи хэл дээрхи эх хувийг баримтлана.

МОНГОЛ УЛСЫН ЗАСГИЙН
ГАЗРЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

УКРАИН УЛСЫН САЙД
НАРЫН ТАНХИМЫГ
ТӨЛӨӨЛЖ

ЦАХИМ АШИГЛАЛТЫН

ГАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨВ АРХИВ

УГОДА
між Урядом Монголії і
Кабінетом Міністрів України
про уникнення подвійного оподаткування
та попередження податкових ухилень
стосовно податків на доходи і капітал

Уряд Монголії і Кабінет Міністрів України,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1
Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2
Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи і на капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і на капітал вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходів, загальної суми капіталу або з елементів доходу чи капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Монголії:

(i) прибутковий податок;

(ii) податок на корпоративний дохід (надалі " монгольський податок");

b) в Україні:

- (i) податок на прибуток підприємств;
- (ii) прибутковий податок з громадян (надалі "український податок").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватися після дати підписання цієї Угоди, в доповнення до або замість існуючих податків, про які йдеться у пункті 3. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їхніх законодавствах щодо оподаткування у межах прийнятного періоду після таких змін.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

- a) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають Україну або Монголію залежно від контексту;
- b) термін "Монголія" при використанні в географічному значенні означає територію Монголії і будь-яку територію, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Монголія здійснює суверенні права на використання природних ресурсів;
- c) термін "Україна" означає територію України, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Україна виконує юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр і прилеглих вод та їх природних ресурсів;
- d) термін "особа" включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;
- e) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

f) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

g) термін "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, як має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус за чинним законодавством Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, повітряним судном, автомобільним або залізничним транспортним засобом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, повітряне судно, автомобільний або залізничний транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає:

i) стосовно Монголії - Міністра фінансів або її повноважного представника;

ii) стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, має те значення, якщо з контексту не впливає інше, яке він має згідно із законодавством цієї Договірної Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію. Цей термін разом з тим не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки щодо

доходів, одержаних з джерел у цій Державі, або капіталу, що знаходиться в ній.

2. Якщо згідно з положеннями пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

а) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має у своєму розпорядженні постійного житла в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або якщо вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

д) якщо вона є національною особою обох Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає :

а) місце управління;

б) відділення;

с) контору;

- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
- h) склад або будь-які приміщення, що використовуються як торговельна точка.

3. Будівельний майданчик або монтажний або складальний об'єкт утворюють постійне представництво тільки у тому разі, якщо вони існують більше 12 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

- a) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;
- b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;
- c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
- d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;
- e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво у

першій згаданій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для цього підприємства, якщо така особа:

a) має і звичайно використовує у цій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежена пунктом 4, який у разі, коли ця діяльність виконується через фіксоване місце діяльності, не може перетворити це фіксоване місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту: або

b) не має таких повноважень, але звичайно утримує у першій згаданій Державі запас товарів чи виробів, з якого вона здійснює регулярні поставки товарів чи виробів від імені підприємства.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише на тій підставі, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісiонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Проте якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства або асоційованих з ним підприємств, він не буде вважатися агентом з незалежним статусом у межах значення цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються

положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські, повітряні судна, автомобільні та залізничні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, то його прибуток може оподатковуватися в другій Державі, але тільки щодо тієї частини, яка стосується:

- а) цього постійного представництва;
- б) продажу в цій другій Державі товарів або виробів таких же або подібних до товарів або виробів, які продаються через це постійне представництво; або
- с) іншої комерційної діяльності, здійснюваної в цій другій Державі, такого ж або аналогічного характеру як та, що здійснюється через це постійне представництво.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати у випадку, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи тільки ті управлінські та загальноадміністративні витрати, які понесені таким чином як в Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному підрозділу підприємства або будь-якому іншому його підрозділу як роялті, гонорари або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів і приріст вартості майна, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях включають:

а) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу, автомобільних і залізничних транспортних засобів, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для транспортування товарів чи виробів,

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків валової суми дивідендів.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником цих процентів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають в:

a) Монголії і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Кабінету Міністрів, політико-адміністративному підрозділу або місцевим органам влади України або Національному банку України, підлягають звільненню від монгольського податку;

b) Україні і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Уряду політико-адміністративному підрозділу або місцевим органам влади Монголії або Центральному Банку Монголії, підлягають звільненню від українського податку.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Договірна Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Договірній Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування авторським правом на будь-які літературні твори, твори мистецтва або наукові праці (включаючи кінематографічні фільми та плівки для радіомовлення чи телебачення), будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної

Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчуження морських, річкових або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських, річкових або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

4. Доходи від відчуження акцій акціонерного капіталу компанії, майно якої складається прямо або посередньо головним чином із нерухомого майна, розташованого у Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Договірній Державі, за винятком наступних обставин, що дають підстави для оподаткування такого доходу в другій Договірній Державі:

а) якщо він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі для цілей виконання своєї діяльності; в цьому випадку тільки та частина доходу, яка відноситься до такої постійної бази, може оподатковуватися у цій другій Договірній Державі; або

б) якщо він перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що складають або перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого періоду, що становить 12 місяців, який починається або закінчується у відповідному податковому році; у такому разі тільки та частина доходу, яку він отримує від діяльності, здійснюваної у цій другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого 12-місячного періоду, який починається або закінчується у відповідному податковому році; і
- б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, автомобільного або залізничного транспортного засобу, що експлуатується в міжнародних перевезеннях, оподатковується тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 16

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка

є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо дохід від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтв або спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв або спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо візит артиста або спортсмена до Договірної Держави фінансується за рахунок суспільних фондів другої Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, дохід, отримуваний від діяльності, здійснюваної таким артистом або спортсменом у Договірній Державі, підлягає оподаткуванню тільки у другій Державі, резидентом якої такий артист чи спортсмен є.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою у минулому, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за державною пенсійною програмою, яка є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа, яка є резидентом цієї Держави, яка:
 - (і) є національною особою цієї Держави; або
 - (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.
2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї другої Держави.
3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до винагород і пенсій стосовно послуг, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Викладачі та дослідники

1. Фізична особа, яка є або безпосередньо до відвідування Договірної Держави була резидентом другої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Договірній Державі виключно з метою викладання, читання лекцій або проведення досліджень в університеті, коледжі, школі або навчальному закладі, або науково-дослідному інституті, що акредитовані Урядом першої згаданої Договірної Держави, звільняється від оподаткування в першій згаданій Державі на період двох

років з дати її першого прибуття в першу згадану Договірну Державу стосовно винагороди за таке викладання, лекції або дослідження.

2. Положення цієї статті поширюються на дохід від наукових досліджень, якщо тільки такі дослідження здійснюються особою в громадських інтересах, а не власного зиску окремої особи чи окремих осіб.

СТАТТЯ 21

Студенти і практиканти

1. Студент, стажист або практикант, який є або був безпосередньо до приїзду у Договірну Державу резидентом другої Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або професійної підготовки, звільняється від оподаткування у цій першій згаданій Державі стосовно наступних платежів або доходів, одержуваних ним для цілей його утримання, освіти або навчання:

- а) платежі, одержувані з джерел за межами цієї Договірної Держави;
- б) гранти, стипендії або винагороди, призначені Урядами кожної з Договірних Держав або науковою, освітньою, культурною або іншою неприбутковою організацією; і
- с) дохід, одержуваний від надання особистих послуг у цій Договірній Державі.

2. Стосовно винагород за роботу за наймом або надання професійних послуг, про які не йдеться у пункті 1, студент або стажист, про якого йде мова у пункті 1, додатково має право на час такого навчання або отримання освіти на такі ж звільнення, пільги і знижки щодо податків, які надаються резидентам цієї Держави, яку він відвідує.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, підлягають оподаткуванню тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через

розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується дохід, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

СТАТТЯ 23

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійної установи (представництва), яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, оподатковується тільки у цій другій Державі.

3. Капітал, представлений морськими, повітряними суднами, автомобільними або залізничними транспортними засобами, що експлуатується підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, або рухомим майном, пов'язаним із експлуатацією таких суден і транспортних засобів, оподатковується тільки у цій Державі.

4. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 24

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує доходи або володіє капіталом, які відповідно до положень цієї Угоди можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі, перша згадана Договірна Держава дозволяє згідно зі своїм законодавством вирахувати з податку на доходи цього резидента суму, що дорівнює податку на дохід, сплаченому в цій другій Договірній Державі та вирахувати з податку на капітал цього резидента суму, що дорівнює податку на капітал, сплаченому в цій другій Договірній Державі. Такі вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку на дохід або капітал, яка була

підрахована до надання вирахувань, що стосується доходу або капіталу, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі залежно від обставин.

2. Якщо відповідно до статей 10, 11 і 12 доход, що одержується резидентом Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход.

Таке звільнення стосовно статей 10, 11 і 12 буде чинним протягом 5 років, але обидві Договірні Держави можуть подовжити таке часове обмеження шляхом переговорів.

СТАТТЯ 25

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення і знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм резидентам.

3. За винятком випадків, коли застосовуються положення статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що здійснюються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванням за таких же умов, за яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резиденту першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить одному або кільком резидентам, або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

5. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2, будуть застосовуватись до податків будь-якого роду і виду.

СТАТТЯ 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування всупереч положенням цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25, до тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Справа має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірної Держави.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультуватися з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. Якщо для досягнення згоди доцільно буде

організувати усний обмін думками, то представники компетентних органів Договірних Держав можуть зустрітися для проведення такої зустрічі.

СТАТТЯ 25

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосується податків, на які поширюється Угода, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді, зокрема, щоб попереджувати шахрайства і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Угоди. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті судових рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентний орган кожної з Договірних Держав зобов'язання:

- а) вживати адміністративні заходи, які суперечать законам та адміністративній практиці кожної з Договірних Держав;
- б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики в кожній з Договірних Держав;
- с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої зашкодило б громадському порядку.

СТАТТЯ 28

Члени дипломатичних місій і консульських установ

Ніщо в цій Угоді не буде впливати на податкові привілеї, надані членам дипломатичних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 29

Набуття чинності

1. Ця Угода набуває чинності в перший день після останньої з дат, у які відповідні Уряди повідомили один одного у письмовій формі про те, що необхідні внутрішні державні процедури в обох Державах були виконані, і її положення будуть мати дію:

а) стосовно податків, що утримуються у джерела щодо доходів, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набула чинності; та

б) стосовно інших податків на доход і податків на капітал, до доходу або капіталу за будь-який податковий рік, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набула чинності.

2. З того часу, коли положення Угоди починають діяти, Багатостороння Угода про запобігання подвійному оподаткуванню доходів та майна фізичних осіб, підписана у Мішкольці 27 травня 1977 року, та Багатостороння Угода про запобігання подвійному оподаткуванню доходів і майна юридичних осіб, підписана в Улан-Баатаарі 19 травня 1978 року, у відносинах між Монголією в Україною припиняють свою дію.

СТАТТЯ 30

Втрата чинності

Ця Угода буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Угоди шляхом передачі по дипломатичних каналах повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дня набуття Угодою чинності. У такому випадку Угода припиняє свою дію:

а) стосовно податків, що утримуються у джерела щодо доходів, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення; та

б) стосовно інших податків на доход і податків на капітал, до доходу або капіталу за будь-який податковий рік, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено у двох примірниках, у _____ “ _____ ” _____ 200 _____ року монгольською, українською та англійською мовами, усі тексти є автентичними. У разі розбіжностей в тлумаченні перевага надається англійському тексту.

За Уряд Монголії

За Кабінет Міністрів України

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MONGOLIA
AND
THE CABINET OF MINISTERS OF UKRAINE
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

The Government of Mongolia and the Cabinet of Ministers of Ukraine, desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Article 1. PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or elements of income or of capital, including taxes on gains, from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:

- a) In the case of Mongolia:
 - i/ the individual income tax;
 - ii/ the corporate income tax,(hereinafter referred to as "Mongolian tax");

b) In the case of Ukraine:

i/the enterprise profit tax;

ii/the income tax on citizens;
(hereinafter referred to as "Ukrainian tax").

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes referred to in paragraph 3. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws within a reasonable period of time after such changes.

Article 3. GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Mongolia or Ukraine as the context requires;

b) The term "Mongolia" means, when used in a geographical sense, the territory of Mongolia and any area in which the tax law of Mongolia is in force insofar as Mongolia exercises in such area, in conformity with international law, sovereign rights to exploit its natural resources;

c) The term "Ukraine" means the territory of Ukraine, including any area beyond the territorial sea within which, in accordance with international law and in application of its domestic legislation, Ukraine exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the seabed, its subsoil and super jacent waters and their natural resources;

d) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) The term "national" means:

- i/ any individual possessing the nationality of Contracting State;
- ii/ any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

h) The term "*international traffic*" means any transport by a ship, an aircraft, road or railway vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, the aircraft, road or railway vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

k) The term "*competent authority*" means:

- i/ In the case of Mongolia the Minister of Finance or his authorized representative;
- ii/ In the case of Ukraine the State Tax Administration of Ukraine or its' authorized representative.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4. RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "*resident of a Contracting State*" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests) ;

b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or neither of them, he shall be deemed to be a resident of the States of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;

g) a store or any premises used as a sales outlet,

3. A building site, or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of place of business solely for any "combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e) , provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of independent status to whom the paragraph 6 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first - mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

b) has no such authority, but habitually maintains in that <State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in

the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered to be an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "*immovable property*" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, aircraft, road and railway vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

a) that permanent establishment;

b) sales in that other State of goods or merchandise of the same and similar kind as those sold through that permanent establishment; or

c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those affected through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is and sufficient

reason to the contrary.

7. Where the profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships, aircraft, road and railway vehicle in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purpose of this Article, profits derived from operation in international traffic of ships, aircraft, road and railway vehicle include:

a) profits derived from the rental on a bargboat basis of ships, aircraft, road and railway vehicle if operated in international traffic; and

b) profits derived from use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise, where such rental profits or profits from such use, maintenance or rental, as the case may be, are incidental to the profits derived from the operation of ships, aircraft, road and railway vehicle in international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. ASSOCIATED ENTERPRISES

Where:

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in

the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if, the beneficial owner of dividends is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the dividends.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that

other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in:

a) Ukraine and paid in respect of bond, debenture or other similar obligations of the Government, a political subdivision or a local authority of Mongolia or to the Central Bank of Mongolia or to the Trade and Development Bank of Mongolia shall be exempt from the Ukrainian tax;

b) Mongolia and paid in respect of bond, debenture or other similar obligations of the Government, a political subdivision or a local authority of Ukraine or to the National Bank of Ukraine shall be exempt from the Mongolian tax.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which

the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent on royalties of the gross amount of such royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for: the use of, or the right to use any copyright of literary or artistic work (including cinematography) film and films or tapes for radio or television broadcasting), and the use of, or the right to use any copyright of scientific work, and patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a

resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, aircraft, road and railway vehicles operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, road and railway vehicles shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company the property of which consist directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1,2,3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing the services; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any 12 month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such a remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other State shall be taxable only in the first-mentioned State, if all the following conditions are met:

a) the recipient is employed in the other Contracting State or a period or periods not exceeding in the aggregate days in any 12 month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

c) the remuneration is not borne by a permanent

establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of paragraphs of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft or road and railway vehicle operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16. DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a President of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from activities performed in a Contracting State by artistes or sportsmen if the visit to that State is supported by public funds of the other Contracting State or of political subdivisions or local authorities thereof, such income shall be taxable only in that other State of which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 18. PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid

and other similar payments made by a Contracting State or political subdivision or a local authority thereof under a public scheme which is a part of the social security system of that Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

Article 19. GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or a political subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that and the individual is a resident of that State who:

i/ is a national of that State; or

ii/ did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is, or immediately before visiting a Contracting State was, a resident of the other State and is present in the first-mentioned Contracting State, for the primary purpose of teaching, giving lectures or conducting research at a university, college, school or educational institution or scientific research institution accredited by the Government of the first-mentioned Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State, for a period of two years from the date of his first arrival in the first-mentioned Contracting State, in respect remuneration or such teaching, lectures or research.

2. The provision of this Article shall apply to income from research only if such research is undertaken by the individual in the public interest and not primarily for the benefit of a private person or persons.

Article 21. STUDENTS AND TRAINEES

1. A student, business apprentice or trainee who is or was immediately before, visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training shall be exempt from tax in that first-mentioned State on the following payments or income received or derived by him for the purpose of his maintenance, education or training:

a) payments derived from sources outside that Contracting State; and

b) grants, scholarships or awards supplied by the both Government of either Contracting State or a scientific, educational, cultural or non-profit making organization.

c) income derived from personal services performed in that Contracting State.

2. In respect of remuneration from employment or professional services not covered by paragraph 1, a student or business apprentice described in paragraph 1 shall in addition be entitled during such education or training to the same exemptions, relieves or reductions in respect of taxes available to residents of the Contracting State which he is visiting.

Article 22. OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article

14, as the case may be, shall apply.

Article 23. CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State situated in the other Contracting State, may be taxed in other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, aircraft, road and railway vehicles operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, road and railway vehicles, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24. METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income or owns capital, which may be taxed in other Contracting State, in accordance with the provisions of this Agreement, the first-mentioned Contracting State shall, according to its legislation, allow as a deduction from tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State and as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in that other State. Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in that other State.

2. Where in accordance with Articles 10,11 and 12 the income derived by a resident of a Contracting State is exempt tax from that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of the tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

This exemption relating to Articles 10,11 and 12 will be valid within 5 years, but the both Contracting States may postpone the time limit by negotiation.

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State, carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, relieves and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they have been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may,

irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation, which is not in accordance with the provisions of this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable for reaching agreement, representatives of the competent authorities of the Contracting States may meet together for an oral exchange of opinions.

Article 27. EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement, in particular for the prevention of evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28. MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall enter into force on the first day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to income paid or credited on or after first January in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, to income or capital in any taxable year beginning on or after first January in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

2. Since the entry into effect of this Agreement, the application of the Multilateral Convention for the avoidance of double taxation with respect to income and capital of individuals signed in Miskolc on 27 May 1977 and the Multilateral Convention for the avoidance of double taxation with respect to income and capital of legal persons signed in Ulaanbaatar on 19 May 1978 shall, in relations between Ukraine

and Mongolia, cease to have effect.

Article 30. TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of 5 years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to income paid or credited on or after first January in the calendar year next following that in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, to income or capital in any taxable year beginning on or after first January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at *Kiev*, this *1* day of *July* 2002 in the Mongolian, Ukrainian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF MONGOLIA

FOR THE CABINET OF
MINISTERS OF
UKRAINE

